

RESOLUCIÓ

INADMISSIÓ DEL RECURS DE REPOSICIÓ INTERPOSAT PER LA SECCIÓ SINDICAL SPL-CME CONTRA LA RESOLUCIÓ DE LA REGIDORA DELEGADA DE RECURSOS HUMANS NÚM. 2022/2493 DICTADA EN DATA 26 DE MAIG DE 2022 QUE APROVA LA OFERTA PÚBLICA D'ESTABILITZACIÓ DE LA OCUPACIÓ TEMPORAL DE L'AJUNTAMENT DE CERDANYOLA DEL VALLÈS

Antecedents

1. En data 29 de desembre de 2021 es va publicar al *Boletín Oficial del Estado* (en endavant BOE), la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública. En l'article 2.1 s'autoritza una taxa addicional per a l'estabilització de l'ocupació temporal, El requisit és que les places objecte d'estabilització, estiguin o no dins de les relacions de llocs de treball, plantilles o altra forma d'organització de recursos humans, essent dotades pressupostàriament, hagin estat ocupades de forma temporal i ininterromputament al menys en els tres anys anteriors a 31 de desembre de 2020.
2. En data 9 i 19 de maig de 2022, es van portar a terme els tràmits de negociació sindical de conformitat amb allò previst al Reial decret legislatiu 5/2015, de 30 d'octubre, i es va aprovar per unanimitat en sessió de la Mesa General de Negociació de Matèries Comunes la llista de places per incorporar a la taxa addicional d'oferta pública prevista per la Llei 20/2021.
3. El 24 de maig de 2022 el cap del Servei de Recursos Humans va emetre la memòria tècnica sobre l'oferta pública d'ocupació, segons taxa addicional per a l'estabilització de l'ocupació temporal en els termes previstos per la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública.
4. El 25 de maig de 2022 la cap de Secció de Gestió de Recursos Humans va emetre l'informe jurídic sobre l'oferta pública d'ocupació, segons taxa addicional per a l'estabilització de l'ocupació temporal en els termes previstos per la Llei 20/2021, de 28 de desembre, de mesures urgents per a la reducció de la temporalitat en l'ocupació pública.
5. En data 27 de maig de 2022 es va publicar en el BOPB la part dispositiva de la Resolució de la regidora delegada de Recursos Humans amb núm. 2022/2493, de 26 de maig de 2022, mitjançant la qual s'aprovà l'Oferta Pública d'Estabilització de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès.
6. En data 27 de juny de 2022, el senyor [REDACTED] proveït de NIF [REDACTED] 78.22 [REDACTED], en nom de la secció sindical SPL-CME, va presentar un recurs de reposició amb número d'entrada 2022/25506, a la Resolució 2022/2493 que aprova la oferta pública d'estabilització de l'ocupació temporal de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès i sol·licitava una rectificació d'error a la oferta pública indicant que s'han detectat errors a places de treball, als quals fa referència sense determinar els errors concrets.

Els motius al·legats en el recurs de reposició son en síntesi els següents:

- Aplicació de *Orden de 6 de febrero de 1989 por la que se dispone la publicación de la Resolución Conjunta de las Secretarías de Estado de Hacienda y para la Administración Pública por la que se aprueba el modelo de puestos de Trabajo de personal funcionario y se dictan normas para su elaboración*
- *Ley 7/2001, del Estatuto Básico del Empleado Público en cuanto a la definición de los funcionarios interinos .*

Així mateix es sol·licita en el recurs de reposició de manera concreta el següent:

"SOLICITO que se considere interpuesto recurso de reposición contra la oferta pública de ocupación de estabilización de la ocupación temporal del Ayuntamiento de Cerdanyola del Vallès, aprobada por resolución de la concejala delegada de Recursos Humanos del Ayuntamiento de Cerdanyola del Vallès de fecha 26 de mayo de 2022, con número 2022/2493, en la medida que incorpora plazas correspondientes a puestos de trabajo que no se corresponden con la categoría profesional adecuada; que se estime y que se rectifique el error cometido en dicha oferta y se modifique esta en el sentido indicado, todo ello previamente a la realización de las convocatorias correspondientes y dentro de los plazos establecidos en la Ley 20/2021, de 28 de diciembre, de medidas urgentes para la reducción de la temporalidad en el empleo público. "

7. En data 1 de juliol de 2022, es va requerir a la secció sindical SPL-CME per mitjà de la plataforma digital de notificació electrònica - E-Notum- que s'acredités la representació del senyor [REDACTED] en nom de la secció sindical SPL-CME, així com els estatuts que atorguen la facultat de presentar recursos de reposició i l'acord de la secció sindical on es prenia la decisió d'efectuar el recurs de reposició i els motius que ho fonamenten. El senyor [REDACTED], no ha presentat la documentació requerida i, no acredita la representació per interposar recursos administratius.

8. En data 3 d'agost de 2022 es va publicar en el BOPB la part dispositiva de la Resolució de la regidora delegada de Recursos Humans amb núm. 2022/3398, de 25 de juliol de 2022, mitjançant la qual s'aprova la rectificació d'error material de la Resolució de la regidora delegada de Recursos Humans amb núm. 2022/2493, de 26 de maig de 2022. No consta que s'hagi interposat cap recurs a aquesta resolució.

9. Vist l'informe signat en data 9 de juny de 2023 per la tècnica especialista en dret adscrit al Servei de Recursos Humans, que es transcriu literalment a continuació i que serveix de motivació d'aquesta resolució:

" II. Consideracions jurídiques

Primera. En relació amb el termini per a la interposició del recurs de reposició.

L'article 124 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les Administracions Públiques, disposa que el termini per interposar el recurs de reposició és d'un mes, si l'acte és exprés. El present recurs s'ha interposat en el termini legalment establert, atès que es va publicar la resolució recorreguda al Butlletí Oficial de la Província de Barcelona el dia 27 de maig de 2022 i l'edicta es publica al diari Oficial de la Generalitat de Catalunya el 31 de maig de 2022, el recurs va ser interposat en data 27 de juny de 2022.

Segona. En relació amb l'òrgan competent per a resoldre el recurs de reposició

Segons estableix l'article 123 de la LPACAP, els actes administratiu que posin fi a la via

administrativa podran ser recorreguts potestativament en reposició davant el mateix òrgan que els hagués dictat o ser impugnats directament davant l'ordre jurisdiccional contenciós administratiu.

L'òrgan que va aprovar la resolució impugnada és la regidora delegada de Recursos Humans. Per tant, correspon a l'Alcalde la resolució del recurs potestatiu de reposició interposat.

Tercera. Inadmissió a tràmit del recurs de reposició. Manca de legitimació activa del recurrent

L'article 116 de la de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu comú de les Administracions Públiques, regula les causes de inadmissió dels recursos administratius. En concret a l'apartat b) de l'esmentat precepte es regula que: "és causa de inadmissió la manca de legitimació del recurrent."

Tal i com s'ha fet constar als antecedents d'aquesta resolució, es va requerir a la secció sindical SPL-CME de Cerdanyola del Vallès, per tal que acredités la seva representació, de conformitat amb allò que disposa l'article 5. 3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, en relació amb l'article 4.2 sobre l'interès legítim.

Així mateix, l'article 4 de la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, Llibertat Sindical, estableix el procediment i requisits que ha de complir el sindicat a fi i efecte d'adquirir personalitat jurídica i plena capacitat d'obrar. Per una altra banda, l'article 8 estableix que les seccions sindicals estan configurades com un conjunt d'afiliats a un sindicat d'una empresa o centre de treball. En conseqüència i de conformitat amb l'esmentada Llei les seccions sindicals no disposen de personalitat jurídica pròpia i autònoma del sindicat sense perjudici de poder ostentar determinades facultats de defensa dels seus interessos. A més a més, la Llei Orgànica 11/1985, de 2 d'agost, Llibertat Sindical, no atribueix als delegats sindicals, la facultat d'interposar accions administratives o jurisdiccionals.

En aquest sentit, la Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, dictada en data 4 de setembre de 2013, disposa en el fonament jurídic quart:

"Pues bien, expuestas ya las posiciones de las partes así como el fundamento de la sentencia de instancia impugnada, hay que decir, como ya lo hicimos en la Sentencia de esta Sala y Sección de 12 de diciembre de 2011, Recurso apelación 305/2010, reiterada con posterioridad en la de 26 de junio de 2012, Recurso de apelación 122/2011, que una cosa es la legitimación material que pueda ostentar la Sección Sindical y otra distinta la legitimación procesal.

La sentencia en el Fundamento Jurídico Segundo analiza la ausencia de acreditación de la necesaria capacidad procesal de la Sección Sindical a partir de la documentación aportada con la demanda -doc 1º- y también a partir de la aportación en el acto del juicio por la demandada de los Estatutos obtenidos via web del Sindicato FSP-UGT, que fueron reconocidos como ciertos por la recurrente y expone:

".....ha de concluirse que, efectivamente, la parte demandante "Secció Sindical de UGT de l'Ajuntament de Viladecans" no ha acreditado en modo alguno en autos el cumplimiento por la misma del requisito procesal antes observado.,

Al respecto, de lo actuado merece destacarse lo siguiente.

1. En el encabezamiento del recurso y la demanda, que se presenta en fecha 22 de julio de 2011, se expresa: " [REDACTED] amb DNI NUM000, funcionària, membre de la Junta de Personal, actuant en nom i representació de la Secció Sindical de UGT de l'Ajuntament de Viladecans, tal i com consta a l'acta de data 22.6.2011 adjunta a la demanda". Como documento adjunto número 1 figura escrito con logo de UGT-Ajuntament de Viladecans, del tenor literal siguiente: "Según reunión de la Ejecutiva de la **Sección Sindical** de la UGT-FSP del Ayuntamiento de Viladecans, de fecha 22 de junio de 2010, ante la presencia de: [REDACTED] (Secretaria General), [REDACTED] (Secretaria de Organización), [REDACTED], [REDACTED], se acuerda por unanimidad finalizar las acciones sindicales en contra de la incorporación de un cabo y un sargento en comisión de servicios, y se traslada el tema a los servicios jurídicos para la presentación de un Contencioso Administrativo". "Para la presentación del mismo se acuerda nombrar a la compañera Estefanía como representante de esta **Sección Sindical**, por considerar que es la persona más idónea al efecto". "Sin más temas a debatir ni acordar, se cierra la sesión siendo las 14 horas, lo que se certifica a efectos oportunos" (figuran las firmas de [REDACTED], Secretaria General, y [REDACTED], Secretaria de Organización).

(...)

L'esmentada Secció Sindical, configurada pels propis estatuts del Sindicat UGT com a estructura bàsica del Sindicat que agrupa a tots els treballadors i treballadores... que presten els seus serveis en un mateix centre de treball (art. 48 dels Estatuts), no té, d'una banda, personalitat jurídica pròpia, ni de l'altre, capacitat decisòria per a adoptar l'acord d'interposar accions judicials; de manera que la manca de **legitimació activa** que ara s'allega, resulta al nostre entendre, clara i evident.

En aquest sentit, si bé i òbviament no es nega la capacitat dels sindicats per a interposar recursos i accions judicials en totes aquelles qüestions derivades de la seva funció constitucional; no és menys cert que aquella capacitat la ostenta, com no pot ser d'altre manera, l'organització sindical com a tal i no cadascun dels seus òrgans o estructures dependents.

En aquest sentit, si bé i òbviament no es nega la capacitat dels sindicats per a interposar recursos i accions judicials en totes aquelles qüestions derivades de la seva funció constitucional; no és menys cert que aquella capacitat la ostenta, com no pot ser d'altre manera, l'organització sindical com a tal i no cadascun dels seus òrgans o estructures dependents.

(...)

La personalitat jurídica la ostenta però, el Sindicat (no les seves estructures o òrgans interns) i correspon al propi sindicat (en aquest sentit, als òrgans que estatutàriament ostentin la competència corresponent) adoptar els acords necessaris per a emprendre accions legals i si és el cas, delegar-les.

En cap cas, pot un òrgan o estructura subordinat com en aquest cas, la Secció Sindical, irrogar-se competències que no estatutàriament li corresponen ni facultats que tampoc li han estat delegades.

L'actora doncs, no té la **legitimació activa** que assenyala".

Así las cosas, cabe concluir que:

- 1. La documentación acompañada al escrito de interposición del recurso contencioso administrativo no permite averiguar cuál es el órgano de la Federación sindical que, según sus estatutos, tiene atribuida la facultad de decidir la impugnación jurisdiccional que pretende ejercitarse.*
- 2. La recurrente no aporta dichos estatutos. Y en la certificación de la decisión de tomar el acuerdo y en el poder (comparecencia apud acta) tampoco se expresan o identifican las normas o reglas de aquellos estatutos que regulan la cuestión.*
- 3. Y el defecto procesal ha de considerarse como no subsanable, toda vez el recurso viene interpuesto por dicha **Sección Sindical** y es ésta la que exclusivamente ha decidido la interposición del mismo, al creerse directamente legitimada procesal y materialmente para ello. A este respecto, el examen de los estatutos aportados por la Administración demandada, no impugnados por la parte actora, pone de manifiesto que no se atribuye por éstos a la **Sección Sindical**, atendida su propia naturaleza jurídica, la facultad de decidir aquella impugnación jurisdiccional, facultad desde luego reservada a otro órgano (identificado en los estatutos referidos o los federales; y sin que conste con anterioridad -tampoco posteriormente- a la presentación del presente recurso jurisdiccional la delegación de dicha facultad decisoria a favor de la estructura básica del sindicato en el centro de trabajo que interpone el recurso contencioso administrativo; cuestiones éstas, la identificación del órgano en los correspondientes estatutos o incluso si es delegable aquella facultad decisoria en la recurrente, sobre las que no está llamado a pronunciarse este Juzgado). En definitiva, en el supuesto de autos dicha **Sección Sindical** se arroga la facultad de decidir la interposición del presente recurso jurisdiccional que estatutariamente no le corresponde (ni acredita que le haya sido delegada previamente por el órgano competente aquella facultad -de ser ello posible, según los estatutos-).*

Así las cosas, no se acreditan por la actora los requisitos determinantes de su capacidad procesal en el presente pleito, concretamente, la acreditación de que se trata del órgano estatutariamente competente para decidir la interposición de la presente acción judicial.

Todo lo cual, en definitiva, impone declarar aquí la inadmisibilidad del recurso interpuesto en cuanto se refiere a la acción deducida por la "Sección Sindical de UGT de l'Ajuntament de Viladecans", en el proceso, de conformidad con las previsiones al respecto de los artículos 68.1.a) y 69.b) de la Ley jurisdiccional, por falta de acreditación de la necesaria capacidad procesal en la entidad demandante."

Los Estatutos aportados y reconocidos no permitieron al Juez de instancia concluir que la Sección Sindical era estatutariamente competente para acordar el inicio de acciones judiciales, ni tampoco que se aportara documento alguno por el que el órgano sí competente hubiera delegado, si ello era posible, esa facultad a la Comisión Ejecutiva de la Sección Sindical. No se estaba cuestionando la legitimación material de la Sección Sindical, sino la capacidad para ser parte.

*Ciertamente el caso examinado por el TS de 2 de diciembre de 1997, que cita en el recurso de apelación en sustento de su postura no se aplicable al presente caso puesto que se está refiriendo no a la capacidad para ser parte sino a la legitimación material que pueden ostentar las **Secciones Sindicales**, atendiendo a la doctrina del Tribunal Constitucional.*

Ahora bien, como pone de relieve el Ayuntamiento demandado, y la parte recurrente no discute es que el acuerdo adoptado por la Sección Sindical no es el acuerdo que prevé el artículo 45.2 d) LJCA (EDL 1998/44323). El acuerdo que se regula en este precepto es el

que se adopta por el órgano que según los Estatutos del Sindicato o Federación tiene la competencia asignada para ello, por lo que tiene poder de disposición para ello según el organigrama interno de la organización. Ya hemos dicho en nuestra sentencia citada de 12.12.2011 que es carga del demandante aportar los documentos que acrediten el cumplimiento de los requisitos exigidos para entablar acciones, con arreglo a las normas o estatutos que les sean de aplicación (45.2.d) de la LJCA), pues se trata de una Sección de un Sindicato.

En la Ley Orgánica 11/1985, de 2 de agosto, de Libertad Sindical (EDL 1985/9019) , las secciones sindicales están configuradas como el conjunto de afiliados a un sindicato de una empresa o centro de trabajo. No estamos, así, ante entes que tengan strictu sensu personalidad jurídica propia y autónoma del Sindicato aunque sí ostenten determinadas facultades en defensa de sus intereses y de los derechos que le son reconocidos como tales. Y la LOLS no señala que dentro de las facultades de los delegados sindicales esté la de entablar acciones administrativas o jurisdiccionales que no cabe equiparar, como pretende la parte apelante a las "acciones sindicales".

Por tanto, han de ser los propios estatutos o reglamentos internos de actuación los que han de atribuir expresamente la legitimación de sus secciones sindicales o de sus delegados sindicales para interponer acciones jurisdiccionales, y, en su caso, si se permitiera, la delegación por estos órganos de la facultad de interponer acciones judiciales a las Secciones Sindicales . Y es que tal exigencia, cuya carga solo puede corresponder a quien pretende actuar en juicio arrojándose una representación o legitimación concreta, puesto que no ha de ser obligatoriamente conocida por terceros, responde a la necesidad de evitar que secciones sindicales , o delegados sindicales, en su caso, puedan, al margen del sindicato pero amparándose en él, interponer demandas o recursos de forma autónoma y en contra de la voluntad de la entidad sindical.

La parte recurrente pretende configurar a la Sección Sindical como la propia organización sindical "en sentido amplio", desconociendo como hemos visto la naturaleza y configuración de las Secciones Sindicales , como estructura básica interna del Sindicato. Pero ello no puede sostenerse. Según lo previsto en el art. 19.1.b) LJCA (EDL 1998/44323) solo recoge la legitimación a los sindicatos que resulten afectados o estén legalmente habilitados para la defensa de los derechos e intereses legítimos colectivos y que el art. 7.4 de la LJCA (EDL 1998/44323) establece que por las personas jurídicas comparecerán quienes legalmente les representen. Acudiendo al material probatorio que la sentencia recoge y expone y que no es discutido en apelación, la Sección Sindical del Ayuntamiento de Viladecans no posee personalidad jurídica propia y distinta de la Federación sindical FSP-UGT, ni tampoco consta que el órgano de ésta estatutariamente habilitado haya delegado la facultad de adopción de la decisión para recurrir, si ello era posible.

La STC 229/2002, de 18 de diciembre, expone la doctrina emanada con anterioridad respecto a la naturaleza de las Secciones Sindicales , destacando principalmente su faceta organizativa interna del Sindicato, a pesar de que también tenga una vertiente de representación externa a través de las funciones y facultades que ésta desarrolla en el centro de trabajo o empresa. Pero siempre conectada al logro de los fines del Sindicato, de los que no puede apartarse decidiendo o actuando por su cuenta, sin que estatutariamente se prevea facultades de delegación:

"Las secciones sindicales , hemos dicho, ofrecen un doble aspecto relevante desde la perspectiva constitucional. Este Tribunal les ha venido atribuyendo una doble naturaleza: por una parte, son instancias organizativas internas del sindicato, y, por otra, son también

representaciones externas a las que la ley confiere determinadas ventajas y prerrogativas, como pusieron de relieve las SSTC 61/1989, de 3 de abril (FJ 3), 84/1989, de 10 de mayo (FJ 3), 173/1992, de 29 de octubre (FJ 4) (EDJ 1992/10586) . De lo que cabe concluir que, cuando se define a estas entidades como instancias organizativas internas del sindicato, se está contemplando la posición que la **sección sindical** ocupa en la estructura organizativa del sindicato. Cuando, seguidamente, se identifica a la **sección sindical** como representación externa, se está haciendo referencia a las funciones y facultades que esta entidad desarrolla. Son, en primer término, instancias organizativas del propio sindicato en la empresa, que permite a aquél desarrollar en el centro de trabajo todas cuantas actividades sean precisas para la defensa de los intereses que representa, esto es, se conecta directamente tanto con la actividad sindical como medio indispensable para el logro de los fines sindicales, como con las facultades autoorganizativas del sindicato, libres dentro del marco constitucional y canalizadas a través de sus estatutos y disposiciones internas. Desde esta primera perspectiva, la **constitución de una sección sindical** forma parte del núcleo indisponible del art. 28.1 CE (SSTC 61/1989, de 3 de abril, FJ 3 (EDJ 1989/3576) ; 84/1989, de 10 de mayo, FJ 3; 173/1992, de 29 de octubre, FJ 4; 292/1993, de 18 de octubre, FJ 4; 168/1996, de 29 de octubre, FJ 4; 145/1999, de 22 de julio, FJ 3).

De otro lado, las **secciones sindicales** pueden nombrar un delegado sindical que las represente ante la empresa, si bien dicho delegado ostentará las garantías y funciones que recoge la LOLS (art. 10.3 (EDL 1985/9019)) cuando reúna las condiciones fijadas en ella atendiendo al número de trabajadores de la empresa y a la presencia sindical en los órganos de representación unitaria (art. 10.1 y 2), surgiendo correlativamente para el empresario las obligaciones informativas y económicas con que aquellas facultades se corresponden..."

En nuestra Sentencia de 26 de junio de 2012, hemos dicho a este respecto:

"No puede servir de obstáculo para ello el que, como dice el apelante, la **Sección sindical** puede llevar a cabo actividad de tal índole para la defensa de sus afiliados pero que carece de personalidad jurídica, es decir, no tiene la condición de persona jurídica, tratándose de un órgano autónomo del Sindicato CCOO, pues sobre estos extremos se puede decir lo siguiente: A) como bien dice el apelado Ayuntamiento de Tarragona en su escrito de oposición a la apelación, con independencia de que una **Sección Sindical** tenga o no personalidad jurídica, lo que sí es obvio es que no constituye una persona física, por lo que le es de aplicación el art. 45.2.d) antes mencionado; B) por que el hecho de que carezca de personalidad jurídica propia supone el que su actividad se halla vinculada a la del Sindicato al que pertenece, cuyos Estatutos regularán obviamente esa actividad, facultades y competencias, dado que la autonomía de una **Sección sindical** no puede ser tan amplia como para que quede totalmente desligada del Sindicato del que depende, a menos que disponga de Estatuto propio, en el que se hará constar todo lo relativo al ejercicio de su actividad, pero que en este caso no se acredita que exista, amen de que, obviamente, se habría redactado conforme a lo que establecieron al respecto los Estatutos generales del Sindicato, todo lo cual no hace más que poner de manifiesto la total necesidad, en el caso presente, de aportar dichos Estatutos, lo que no se hizo; c) porque la carencia de tal aportación, unida a la aportación no fehaciente e incompleta del Acuerdo, deben forzosamente causar en el Organo jurisdiccional los efectos que antes se han descrito.

Sense perjudici de que s'acaba d'exposar i de conformitat amb els criteris exposats, per tal d'establir la legitimació activa del sindicat, s'ha de seguir la doctrina jurisprudencial establerta per la sala tercera del Tribunal Suprem.

En aquest sentit la Sentència del Tribunal Suprem, de 28 de gener de 2009, posa de manifest

en relació a la legitimació dels sindicats per accionar en seu jurisdiccional contenciosa-administrativa, **doctrina que és extensible a l'àmbit de la via administrativa**, el següent:

“Esta doctrina,- que el Alto Tribunal ha reiterado en infinidad de Sentencias, de entre ellas citaremos a título meramente ilustrativo las de 20 de Octubre de 2010 (recurso 11/2009) y de 22 de Febrero de 2016 (casación 4156/2016) -, se sustenta en cuatro puntos esenciales o fundamentales, a saber:

Primero, que los Sindicatos cuentan con carácter general y abstracto con legitimación para impugnar decisiones que afecten a los trabajadores, funcionarios públicos y personal estatutario, de manera que los Sindicatos tienen atribuida una función genérica de representación y defensa, no sólo de los intereses de los afiliados, sino también de los intereses colectivos de los trabajadores en general;

Segundo, que tal reconocimiento abstracto tiene su raíz en la función de los Sindicatos que, desde la perspectiva Constitucional, consiste en defender los intereses de los trabajadores, de suerte que hay que reconocer legitimación a los Sindicatos para y en los procesos en que se dirimen intereses colectivos de los trabajadores;

Tercero, que esa legitimación abstracta debe proyectarse particularmente sobre el objeto de las acciones que se esgriman, mediante el vínculo entre el Sindicato y la pretensión ejercitada, porque esa función atribuida Constitucionalmente a los Sindicatos no los transforma en guardianes abstractos de la legalidad;

Y, en fin, Cuarto, que el vínculo exigible ha de ser ponderado en cada caso y ello implica acudir a las nociones de interés profesional o económico, traducible en una ventaja o beneficio cierto, cualificado y específico derivado del eventual éxito de la acción entablada.

A renglón seguido el Tribunal Supremo ha puntualizado concretamente que "la respuesta al problema de la legitimación debe ser casuística, de modo que no es aconsejable ni una afirmación ni una negación indiferenciadas para todos los casos" (entre otras se pronuncia en estos termes la Sentencia del Tribunal Supremo de 1 de Marzo de 2011, recurso 2657/2009). Tal doctrina, por otra parte, no deixa de ser especificació de la doctrina general sobre la legitimació activa en el procés contencios-administratiu que se expone en nombroses altres Sentències tals com la de 15 de Julio de 2010, dictada en el recurs de casació nº 23/2008. **En definitiva, para considerar procesalmente legitimado a un Sindicato, o Asociación, no basta con que éste acredite la defensa de un interés colectivo o la realización de una determinada actividad sindical, dentro de la denominada "función genérica de representación y defensa de los intereses de los trabajadores", sino que debe existir, además, un vínculo especial y concreto entre dicho Sindicato o Asociación y el objeto del debate en el pleito de que se trate, vínculo o nexo que habrá de ponderarse en cada caso y que se plasma en la noción de interés profesional o económico, traducible en una ventaja o beneficio cierto, cualificado y específico derivado de la eventual estimación del recurso entablado"**

"De conformitat amb allò que disposa l'article 5.3 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques, per a la interposició de sol·licituds en nom d'una altra persona, s'haurà d'acreditar la representació i en aquest cas en concret la legitimat per interposar aquest recurs de reposició, els estatuts que atorguen aquesta potestat i l'acta de la reunió on s'ha acordat efectuar aquest recurs de reposició, tenint en compte que la resolució impugnada ha estat negociada i consensuada prèviament amb la representació sindical. Tanmateix, l'apartat 6 de l'esmentat precepte disposa que la falta o insuficient acreditació de la representació no impedirà, que es tingui per realitzat l'acte de que es tracti, sempre que el defecte sigui esmenat en el termini de 10 dies."

Quarta.- Causa d' inadmissió a tràmit del recurs de reposició. Manca de fonament en base als articles 47 i 48 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment administratiu

comú de les Administracions Públiques, relacionat amb els fets que consten en Antecedents.

Cal posar de manifest que la Llei preveu quins són els requisits que han de concórrer per a la interposició d'un recurs i en aquest sentit l'article 115.1 e) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu Comú de les Administracions Públiques, preveu que la interposició d'un recurs haurà d'expressar la resta de particularitats exigides, per les disposicions específiques.

En aquest sentit l'article 112.1 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre del procediment administratiu Comú de les Administracions Públiques, disposa el següent:

*"1. Contra les resolucions i els actes de tràmit, si aquests últims decideixen directament o indirectament el fons de l'afer, determinen la impossibilitat de continuar el procediment, produeixen indefensió o perjudici irreparable a drets i interessos legítims, els interessats poden interposar els recursos d'alçada i potestatiu de reposició, **que pertoca fundar en qualsevol dels motius de nul·litat o anul·labilitat previstos als articles 47 i 48 d'aquesta Llei.** Els interessats poden al·legar l'oposició a la resta d'actes de tràmit per a la seva consideració en la resolució que posi fi al procediment."*

Això s'ha de posar en relació amb el que preveuen els articles 47 i 48 d'aquest cos legal per poder fonamentar el recurs en causes de nul·litat i anul·labilitat, element necessari i indispensable que ha de contenir el recurs de reposició:

Article 47. Nul·litat de ple dret.

" 1. Els actes de les administracions públiques són nuls de ple dret en els casos següents:

- a) Els que lesionin els drets i les llibertats susceptibles d'empara constitucional.*
- b) Els dictats per un òrgan manifestament incompetent per raó de la matèria o del territori.*
- c) Els que tinguin un contingut impossible.*
- d) Els que siguin constitutius d'infracció penal o es dictin com a conseqüència d'aquesta.*
- e) Els dictats prescindint totalment i absolutament del procediment legalment establert o de les normes que contenen les regles essencials per a la formació de la voluntat dels òrgans col·legiats.*
- f) Els actes expressos o presumptes contraris a l'ordenament jurídic pels quals s'adquireixen facultats o drets quan no es tinguin els requisits essencials per adquirir-los.*
- g) Qualsevol altre que s'estableixi expressament en una disposició amb rang de llei.*

2. També són nul·les de ple dret les disposicions administratives que vulnerin la Constitució, les lleis o altres disposicions administratives de rang superior, les que regulin matèries reservades a la llei i les que estableixin la retroactivitat de disposicions sancionadores no favorables o restrictives de drets individuals.

Article 48. Anul·labilitat.

- 1. Són anul·lables els actes de l'Administració que incorrin en qualsevol infracció de l'ordenament jurídic, fins i tot la desviació de poder.*
- 2. No obstant això, el defecte de forma només determina l'anul·labilitat quan l'acte no tingui els requisits formals indispensables per assolir el seu fi o doni lloc a la indefensió dels interessats.*
- 3. La realització d'actuacions administratives fora del temps establert per a aquestes només implica l'anul·labilitat de l'acte quan així ho imposi la naturalesa del terme o termini."*

Per tant, no existeix cap fonament o al·legació que compleixi el requisit de l'article 47 de nul·litat de ple dret o de l'article 48 respecte de l'anul·labilitat, i per a més indicació, ni es menciona en tot el recurs cap concepte al respecte. Inclòs en el SOL.LICITO que s'ha

reproduït en el punt 4 dels antecedents, s'ha posat de manifest que no hi ha la fonamentació requerida per interposar un recurs de reposició que es fonamenti en la nul·litat o anul·labilitat de l'acte i, que de l'escrit del senyor [REDACTED] es dedueix que el que vol presentar són al·legacions a les bases de convocatòria.

De conformitat amb els articles 35b), 88.5, 106.6, 116a) i 113e) de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del Procediment Administratiu Comú de les Administracions Públiques.

III. CONCLUSIONS

De conformitat amb tot l'exposat en els antecedents i consideracions jurídiques d'aquest informe, en relació amb el recurs de reposició interposat en data 27 de juny de 2022 per [REDACTED] en nom de la secció sindical de SPL-CME, la Resolució de la regidora delegada de Recursos Humans amb núm. 2022/2493, de 26 de maig de 2022, mitjançant la qual s'aprovà l'Oferta Pública d'Estabilització de l'Ajuntament de Cerdanyola del Vallès, es proposa a l'Alcalde:

*Primera **INADMETRE** el recurs de reposició interposat per [REDACTED] en nom de la secció sindical de SPL-CME, de conformitat amb els fets i fonaments esmentats en aquest informe.*

*Segon. **NOTIFICAR** la resolució a la secció sindical de SPL-CME a Cerdanyola del Vallès.*

*Tercera. **INDICAR** que contra la resolució que s'adopti per l' Alcalde l' Ajuntament de Cerdanyola del Vallès que esgota la via administrativa, s'hi podrà interposar recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de la província de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent al de la recepció de la resolució. Tot això, sense perjudici de poder interposar la interessada qualsevol altra reclamació que estimi procedent ."*

En ús de les atribucions que em confereix la legislació vigent,

RESOLC

Primer. INADMETRE el recurs de reposició interposat per [REDACTED] en nom de la secció sindical de SPL-CME, de conformitat amb els fets i fonaments esmentats en la part expositiva d'aquesta resolució i que passen a formar part d'aquesta part dispositiva.

Segon. NOTIFICAR aquesta resolució a la secció sindical de SPL-CME a Cerdanyola del Vallès.

Tercera. INDICAR que contra aquesta resolució que esgota la via administrativa, s'hi podrà interposar recurs contenciós administratiu davant els jutjats contenciosos administratius de la província de Barcelona, en el termini de dos mesos a comptar des del dia següent al de la recepció de la resolució. Tot això, sense perjudici de poder interposar la interessada qualsevol altra reclamació que estimi procedent.

L'Alcalde

Carlos Cordon Núñez